

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.V.35.438/2011/5.szám

A Kúria a Juhász Társas Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Tóth Enikő ügyvéd) által képviselt ...(....) felperesnek a dr. Mónus László jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (....) alperes ellen illetékügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2011. április 5. napján kelt 7.K.23.037/2011/4. számú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

**í t é l e t e t:**

A Kúria a Békés Megyei Bíróság 7.K.23.037/2011/4.számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 33.000 (harmincháromezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

**I n d o k o l á s**

Károlyi Jánosné beltág több részletben tagi kölcsönt nyújtott a felperesi társaságnak, amely ezt részére teljes egészében nem tudta visszafizetni. A beltág ezért - 2010. június 10-én - lemondott 2.622.837 Ft tagi kölcsönről. A végelszámolásra figyelemmel megindult adóhatósági revízió ezt az összeget - mint elengedett kötelezettséget - a felperes bevételeinek tekintette, és megkereste az illetékügyben eljáró adóhatóságot.

Az illetékügyben eljáró elsőfokú adóhatóság fizetési meghagyásában - a 2010. június 10-i bejelentés szerinti vagyoni értékű jog megszerzése után - kötelezte a felperest 550.788 Ft ajándékozási illeték megfizetésére.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a ... számú határozatban az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Érdemi döntését az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 1. §-ában, 2. § (4) bekezdésében, 3. § (2) bekezdés b.) pontjában, 11. § (1) bekezdés c.) pontjában, 102. § (1) bekezdés d.)

pontjában, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 579. §-ában, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 94. §-ában, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 108. § (1) bekezdésében foglaltakra alapította. Határozatát azzal indokolta, hogy tagi kölcsön, mint követelés elengedés tárgya az ajándékozási illetéknek, a követelés elengedésével ugyanis a társaság vagyona gyarapodik, és végelszámolásnak csak akkor van helye, ha a társaság nem fizetéseképtelen. Jelen ügyben ez utóbbi csak a beltág által saját vagyona rovására és a társaság részére juttatott ingyenes vagyoni előny - a tagi kölcsön visszafizetéséről való lemondás - révén valósulhatott meg. A felek valós akarata, a felperes által sem vitatottan, a taggyűlési jegyzőkönyvben rögzítettek szerint a végelszámolás befejezésére irányult, és a felperesnek illetékfizetési kötelezettsége keletkezett, a beltág fizetési kötelezettsége fel sem merülhet.

A felperes keresetében a határozatok megváltoztatását, a terhére előírt illeték „törlését” kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

A felperes a végelszámolás elhatározásakor működőképes társaság volt, ezért közte és az adóhatóság között adójogi jogviszony állt fenn.

A Ctv. 94. § (1) bekezdése értelmében a cég jogutód nélküli megszűnése esetén - ha a cég nem fizetéseképtelen - végelszámolásnak van helye, és a felperes a 2010. június 10-én kelt 1/2010. számú határozattal döntött a végelszámolás befejezéséről azzal, hogy valamennyi fizetési kötelezettségének eleget tett.

A felperes tévesen hivatkozott a beltág mögöttes felelősségére, mivel ez csak akkor áll fenn, ha a felperes és az adóhatóság közötti jogviszony befejeződött.

Az alperes helyesen mutatott rá arra, hogy a felperesnek csak akkor nem keletkezett volna illetékfizetési kötelezettsége, ha a felszámolási eljárás során, tehát fizetéseképtelensége miatt kerül sor a tagi kölcsön elengedésére, vagy a betéti társaságot felszámolási eljárás keretében szüntetik meg, arra tekintettel, hogy a követelés teljesítésére nincs fedezet.

A felperes tévesen hivatkozott a Ptk. 322. §-ára is, mivel a végelszámolás befejezésekor nem volt olyan szerződés, amelynek a kötelezettje és a jogosultja is ugyanazon személy lett volna.

A tagi kölcsön, mint követelés elengedés tárgya az ajándékozási illetéknek, ezért az alperes határozata a kereset által vitatott körben megalapozott és jogszerű döntést tartalmaz.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte ennek hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme

szerinti döntés meghozatalát. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást „iratellenesen, okszerűtlenül állapította meg”, és a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltakat megsértve „helytelen jogi következtetést vont le”. A határozatok azért is jogszabálysértőek, mert a bíróság az Itv. szabályait alkalmazta a Ptk. 322. §-a és a Gt. 108. § (1) bekezdése helyett. Továbbra is fenntartotta jogi álláspontját, mely szerint ugyanannak a személynek, tehát a beltagnak kell helytállnia a társaság tartozásáért, mint aki követeli a tartozást, ezért a tagi kölcsönszerződés a társaság és a beltág között megszűnt. A szerződés megszűnése miatt pedig nincs olyan jogügylet, amely ajándékozási illeték tárgya lehetne.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során nincs helye bizonyítás feltételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (Pp. 275. §, BH2002.29.).

Az iratok között fellelhető taggyűlési jegyzőkönyv tartalmazza, hogy a beltág által nyújtott kölcsönt a társaság nem tudta visszafizetni, a tagi hitel összege a bankszámlán lévő 6.163 Ft beltág általi felvétele miatt 2.622.837 Ft-ra csökkent. Az iratok részét képező 2010. június 10. napján kelt 1/2010. számú határozat szerint a felperes döntött a végelszámolás befejezéséről azzal, hogy valamennyi fizetési kötelezettségének teljesítette, mivel a beltág a még fennálló követelését elengedte. Mindezt az első fokú bíróság ítélete tartalmazza, ezért a felperes a tényállás kapcsán alaptalanul hivatkozott jogszabálysértésre. A jogerős ítélet – a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – az ügy érdemi eldöntése szempontjából releváns és iratszerű tényeken, okszerű bizonyítékértékelésen alapul.

Az Itv. 11. § (1) bekezdés c.) pontja értelmében ajándékozás illeték tárgya a vagyoni értékű jogról, ellenszolgáltatás nélkül történő lemondás is, amit az Itv. 11. § (2) bekezdése értelmében az állami adóhatósághoz 30 napon belül be kell jelenteni.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art) 4. § (1) bekezdése értelmében az Art. hatálya kiterjed az illetékkel összefüggő törvényen alapuló kötelező befizetésekre is. Illetékfizetési kötelezettség pedig az Itv. 3. § (2) bekezdés b.) pontja értelmében az erről kiállított okirat aláírásának napján, illetve illetékkötelezettséget megállapító esemény bekövetkeztekor keletkezik. Az iratszerűen rögzített tényállásra figyelemmel a

*felperes illetékfizetési kötelezettsége 2010. június 10. napján keletkezett.*

*A jegyzőkönyvre, taggyűlési határozatra figyelemmel a végelszámolás befejezésének, tagok által elhatározott időpontjában a felperes és az illetékes adóhatóság között adójogi jogviszony állt fenn, ezért az ebből eredő jogok és kötelezettségek megállapítására nem a Ptk. szerződéses jogviszonyra vonatkozó szabályai, hanem az adójogi jogszabályi rendelkezések az irányadók.*

*Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra is, hogy a Ctv. 94. § (1) bekezdése értelmében végelszámolásnak akkor van helye, ha a cég nem fizetéseképtelen. Ennél fogva a Gt. felperes által hivatkozott 108.§ (1) bekezdése jelen ügyben nem releváns, a végelszámolásra figyelemmel alkalmazhatósága fel sem merülhet.*

*Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes határozata a kereset által vitatott körben nem jogszabálysértő.*

*A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogvita eldöntésére irányadó eljárási és anyagi jogi jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján - hatályában fenntartotta.*

*A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles felülvizsgálati perköltség megfizetésére.*

*A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az Itv. 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.*

*Budapest, 2012. június 28.*

**Dr. Lomnici Zoltán sk.a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró**